

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/225/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118012464
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2118012464.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci odsúdeného T. L., nar. XX.XX.XXXX, v konaní o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28.12.2018 v Trnave, prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu v Trnave zo dňa 12.11.2018, sp. zn. 15PP/66/2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného T. L., nar. XX.XX.XXXX v L., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona návrh odsúdeného T. L. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Skalica sp. zn. 6T/87/2018 zo dňa 11.07.2018, právoplatným dňa 03.09.2018 vo výmere 10 (desať) mesiacov nepodmiennečne so zaradením odsúdeného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, zamietá.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č.l. 20-32 spisu.

V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd uviedol, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že u odsúdeného neboli splnené všetky podmienky podmiennečného prepustenia v zmysle citovaného ustanovenia § 66 odsek 1 Trestného zákona nakoľko u odsúdeného bola splnená len formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody - vykonal potrebnú časť z uloženého trestu odňatia slobody.

V prípade prvej materiálnej podmienky - preukázanie polepšenia vo výkone trestu plnením svojich povinností okresný súd skonštatoval, že s poukazom na obsah oboznámeného hodnotenia ústavu, odsúdený nespĺnil a to z toho dôvodu, že bol pracovne zaradený, ale vyradený bol z dôvodu nespokojnosti objednávateľa prác s jeho pracovnými výkonmi.

Z uvedeného je zrejmé, že dôvodom vyradenia odsúdeného z pracovného procesu neboli jeho zdravotné ťažkosti, ale nespokojnosť s jeho pracovnými výkonmi. Odsúdený, ktorý je pracovne zaradený nepodáva požadované pracovné výkony, potom takýto jeho prístup práci nesvedčí o jeho polepšení sa.

K druhej materiálnej podmienke a to k dôvodnosti očakávania vedenia riadneho života po podmiennečnom prepustení okresný súd uviedol, že ani táto podmienka nie je splnená.

Poukázal na odpis registra trestov odsúdeného, rozsudok a trestný rozkaz Okresného súdu Skalica, z ktorých je zrejmé, že závažnosť trestnej činnosti odsúdeného voči tej istej poškodenej sa stupňuje, keď v prvom prípade sa tento dopustil prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek

2 písm. b/ Trestného zákona v súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. h/ Trestného zákona a v druhom prípade prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d/ a § 139 odsek 1 písm. c/ Trestného zákona a to i napriek tomu, že v prípade jeho v poradí druhého odsúdenia mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý aj vykonal.

Je teda zrejmé, že nepodmienečný trest odňatia slobody na osobu odsúdeného nemal prevýchovný účinok, čo pri jeho recidíve výrazne zvyšuje riziko, že po prípadnom podmienenom prepustení nebude na slobode viesť riadny život. Pokiaľ teda predchádzajúce odsúdenie ako aj výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody na osobu odsúdeného nemali očakávaný účinok, potom jeho náprava môže byť zaručená len úplným výkonom trestu odňatia slobody, ktorý odsúdený aktuálne vykonáva.

Okresný súd zároveň konštatoval, že podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody má význam len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a viac sa nedostane do rozporu so zákonom. Podmienené prepustenie má mať na odsúdeného taký výchovný vplyv, že odsúdenému je daná šanca na riadny život s tým, že sa už trestnej činnosti viac nedopustí, nakoľko rozhodnutím o podmienenom prepustení súd prezumuje, že aj čiastočný výkon trestu odňatia slobody splnil vo vzťahu k osobe odsúdeného svoj účel. Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že u odsúdeného dôvodný predpoklad riadneho vedenia života po jeho podmienenom prepustení nie je daný. Z uvedených dôvodov žiadosť odsúdeného zamietol.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote, ihneď po vyhlásení uznesenia na verejnom zasadnutí zhlásil sťažnosť odsúdený (č.l. 29 spisu).

Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí sa vzdal práva na podanie sťažnosti.

Do neverejného zasadnutia sťažnostného súdu odsúdený podanú sťažnosť písomne neodôvodnil.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a/ správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť

b/ konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd podľa vyššie citovaného ustanovenia § 192 odsek 1 Trestného poriadku, na podklade včas podanej sťažnosti, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré tomuto predchádzalo a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu sťažnostný súd, zhodne ako okresný súd, zistil, že :

- odsúdený T. L. vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Skalica sp. zn. 6T/68/2018 zo dňa 11.07.2018 vo výmere 10 mesiacov so zaradením do ústavu pre stredný stupeň stráženia a to pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d/ Trestného zákona a na § 139 odsek 1 písm. c/ Trestného zákona.

- odsúdený mal začiatok trestu 04.09.2018 s tým, že do výkonu trestu sa mu započítava väzba, ktorú vykonával od 06.03.2018, lehotu k podmienenému prepusteniu splnil 03.08.2018 a predpokladaný koniec trestu má mať 03.01.2019.

Z hodnotenia riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov sťažnostný súd zistil, že :

- správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu je na požadovanej úrovni, príkazy a pokyny personálu plní bez pripomienok, doposiaľ nebol disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný, je umiestnený do diferenciačnej skupiny „B“. Bol zaradený na pracovisku zameranom na brúsenie

komponentov pre automobilový priemysel, odkiaľ bol z dôvodu nespokojnosti objednávateľa prác s jeho pracovnými výkonmi vyradený, aktuálne nie je pracovne zaradený,

- ciele stanovené programom zaobchádzania plní iba čiastočne, nakoľko nie je zaradený do práce a neudržiava kontakt s rodinou formou návštev. R rámci programu zaobchádzania je vedený k dodržiavaniu ústavného poriadku, časovému rozvahu dňa, zvládaniu záťažových situácií ak autonómii, k akceptácii názorov iných a k abstinencii od alkoholu,
- resocializačná prognóza je vzhľadom na nízke riziko sociálneho zlyhania priaznivá,
- v závere riaditeľ skonštatoval, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a podmiennečné prepustenie odsúdeného neodporúča jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody,
- z registra trestov vyplýva, že odsúdený má 3 záznamy.

Krajský súd je toho názoru, že okresný súd po obdržaní žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody postupoval procesne bez akýchkoľvek pochybností, keď vo veci určil termín verejného zasadnutia, kde mal odsúdený možnosť vyjadriť sa k svojmu správaniu vo výkone trestu odňatia slobody, vykonal všetky dôkazy, ktoré sú potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a rozhodol spôsobom, ktorý si osvojil aj krajský súd.

Vo svojom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku rozviedol všetky zákonné a právne skutočnosti na základe ktorých má za to, že žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je možné vyhovieť.

Krajský súd sa s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení stotožňuje a osvojil si ich, pritom v podrobnostiach na ne odkazuje.

Aj podľa názoru sťažnostného súdu odsúdený splnil formálnu podmienku pre podmiennečné prepustenie, kedy vykonal požadovanú časť uloženého trestu, nespĺňa však materiálne podmienky a to, že odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody svojim správaním prejavil snahu po polepšení, čo vyplýva z hodnotenia riaditeľa ústavu, pretože odsúdený doposiaľ nedostal žiadnu disciplinárnu odmenu, z pracoviska bol vyradený z dôvodu nespokojnosti objednávateľa prác s jeho pracovnými výkonmi a ciele programu zaobchádzania plní iba čiastočne.

Odsúdený nespĺňa ani druhú materiálnu podmienku a to, že vzhľadom na jeho osobu možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, nakoľko skúsenosti s jeho predchádzajúcim spôsobom života nesvedčia v prospech novej prognózy, že by v prípade prepustenia na slobodu viedol riadny život. Takéto očakávanie nie je reálne, pretože odsúdený sa počas pobytu na slobode dopúšťal opakovane trestnej činnosti rovnakého charakteru a to voči tej istej poškodenej. Zároveň možno konštatovať, že predchádzajúci uložený trest u odsúdeného nespĺňal svoj prevýchovný účel.

Nemožno opomenúť ani závery hodnotenia ústavu, že odsúdený plní účel trestu iba čiastočne a neodporúča sa jeho podmiennečné prepustenie.

Keďže krajský súd teda nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by bolo v prospech odsúdeného, sťažnosť ako nedôvodnú v zmysle ustanovenia § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.